

Torenvalkjes in Leyduin geringd

In mei hoorde ik dat Torenvalken zijn gaan broeden in een nestkast in Leyduin. Ik heb de hulp ingeroepen van Marcel Slaterus om een ringer te vinden. Hij heeft hiervoor rondgevraagd onder de ringers van Vogelringstation Van Lennep. De torenvalkenkast is zes jaar geleden opgehangen door Jan Elfrink, hoog in een es. Hij is de beheerder en observator van de torenvalkenkast. Door zijn observaties wist Jan wanneer het broeden is begonnen en kon hij uitrekenen wanneer de jongen twee weken oud zouden zijn, de leeftijd om ze te ringen. De wildcamera van boswachter Kees Perquin van Landschap Noord-Holland bevestigde dat de datums klopten en liet tevens zien dat er minimaal vijf kuikens waren.

Eerder dit jaar zaten er Nijlganzen, maar die zijn verjaagd door de Torenvalken. Ook boommarters zijn gesignaleerd en gefilmd bij de kast. Daarom bevestigt Jan een brede metalen band onder de nestkast, die moet voorkomen dat boommarters omhoog kunnen klimmen en het nest kunnen verstoren. Vrijdag 11 juni was het zover, ringer Fred Cottaar beklimt de hoge ladder en haalt de jongen er voorzichtig uit. Het blijken er wel zes te zijn, vier vrouwtjes en twee mannetjes. Vrouwtjes zijn groter dan de mannetjes. Als ze wat ouder waren geweest, dan had je het geslacht ook goed kunnen zien aan de bovenstaartdekveren. Bij vrouwtjes zijn die bruinig met brede donkere banden en bij mannetjes zijn de banden smaller en

HANNEKE met Torenvalkje

Foto: Walther Koeckhoven

Een twee weken oude **TORENVALK**. Foto: Els Harinck

grijzig. Er is enige overlap, maar bij twijfel geven de vleugellengte en het gewicht uitsluitel. De mannetjes zijn namelijk een flink stuk kleiner dan de vrouwtjes. Maar de vogels op het nest hebben nu alleen nog dons. Het zijn schattige beige pluizenbolletjes met grote donkere ogen in geel-groene ringen. Ze hebben naar verhouding grote, okerkleurige poten met zwarte nagels. Ze laten zich goed horen met hun kenmerkende kiek-geluid.

Behendig weegt Fred de jongen één voor één, meet de vleugellengte en bevestigt een stalen ring van 7 millimeter. Dit is de door het vogeltrekstation vastgestelde ringmaat voor Torenvalken. De kleinste Torenvalk, een mannetje, weegt 140 gram met een vleugellengte van 64 millimeter en de grootste, een vrouw, weegt 190 gram met een vleugellengte van 74 millimeter. Na deze korte handelingen plaatst Fred de jongen gauw weer terug in de nestkast. Vader en moeder Torenvalk hebben alles

van een afstandje in de gaten gehouden. Vader zit in een boom en heeft een woelmuis in zijn klauwen. Zodra hij weer op afstand zijn van de nestkast vliegt hij terug om zijn jongen te voeren. Het is een goed woelmuisjaar dus grote kans dat alle jongen zullen uitvliegen. Wie zal het zeggen waar men deze zes geringde vogels later weer zal aantreffen? Kiezen zij voor een plek in de directe omgeving, of verhuizen zij naar een ander deel van het land? Dat ze in ieder geval maar veel mogen 'bidden'.

■ *Hanneke Koeckhoven*

Naschrift: De jonge Torenvalkjes zijn voorspoedig opgegroeid en zijn alle zes in de eerste twee dagen van juli uitgevlogen.

Op 19 augustus ontving Fred Cottaar het bericht dat een van de vrouwtjes dood was gevonden naast de spoorbaan, vlakbij de nestkast.